

Χορεύουν καὶ τὰ ἄνθη! μάλιστα χορεύουν... εἰς τὸ χαριτωμένον γράμμα τῆς Νεράϊδας τοῦ Γιαλοῦ. Μία Μαργαρίτα, ἐν Ἡλιοτρόπιον, ἔνας Παντζής, ἐν Γαρυφαλλον, ἐν Τριαντάφυλλον, καὶ ἔνας Κισσός, ἔχουν σώματα ἀνθρώπινα καὶ παισμένα ἀπὸ τὰ χέρια χορεύουν. Καὶ τὰ ἀνθρώπομορφα αὐτὰ ἡγένη τῆς Νεράϊδας τοῦ Γιαλοῦ· ταῦτα μὲ τὴν σειράν: Μαργαρίτα, Χιονισμένος Τυμφροτός, Μαρίδα τοῦ Φαλήρου, Χαλασμός Κόσμου, Ελληνικὴ Σημαία, Ολυμπιονίκης. Τί ώρα λατρεύομεν! Εγέλας πούν, Νεράϊδα τοῦ Γιαλοῦ!

«Δέλος ἡμερειῶν πόσον ἔκλινασα διὰ τὸν βάνατον τοῦ Εύνδημα μας, (τοῦ χερκυρικοῦ μελοποιοῦ, δὲ ὅποιος ἀπέβανεν ἑσχάτως ἐν Αθήναις) μοῦ γράφει ἡ Μέδουσα. Δέλος τοῦ ἐγνώριζα προσωπικῶς ἀλλὰ τί τάχα, πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ἔνα μουσικόν, ἔνα συγγραφέα, διὰ νὰ τὸν ἀγαπῶ μεν, ἀπὸ οὐδὲν ὁ κύριος δὲ ἀυτὸν: Έγώ, ἀν καὶ δὲν ἐγνώριζα τὸν Εύνδημα, τὸν ἐθυμακό ὅμοιος διὰ τὰ ἔργα του καὶ μάλιστα διὰ τὸν Τυπωνήγιον πού τὸν ἔψακτας φορές. Νομίκω δὲ αὐτὸν οἱ ἐνθρωποί ποὺ ἔξεχουν ἀπὸ τοὺς ἀλλούς κατὰ τὸ πνεύμα, πρέπει νὰ ζούν περισσότερο, τούλαχιστον 200 χρόνια. Ήθελα νάχολονθήσω τὴν κρηδεῖν του, ἀλλὰ δὲν με ἀφησαν ἔνεκεν τοὺς καιρούς. Τὸν ἐπέρασαν δημος κοντά ἀπὸ τὸ σπίτι μας καὶ εἶδα μόνον μέντην μεγάλην λύραν ποὺ του είχαν ἀπὸ ἀνθητικούς καὶ λίλα.

Πόσον ἥρηγκα, νὰ λάθω τὴν ἐπιστολήν σου, Οιδίπον Τύπαρρε... Ἀλλὰ ἔννοια σου, κανεὶς δὲν θὰ μάθῃ τίποτε, οὔτε ὁ ἔξαδέλφος σου — ὁ ὅποιος ὅμως δὲν ἐγνώριζεν ἀπὸ ἐμὲ τὸ φεύδωνυμόν σου.

Ποτὲ δὲν ἐφαντάσθην, ὅτι μ' ἐλλησμόνασε, καλὴ μου Δάφνη, καὶ ὑπέθετα ὅτι κάτι ἄλλο δὲ συμβαίνει. Χαίρω ποὺ ποὺ ἔγινες τώρα. Ἐντελῶς καλά καὶ που ἔπιασες ἀμέσως νὰ μου γράψους. Σὲ ὑπερευχαριστῶ διὰ τὴν φίλην πού μου εὐνοήστες.

Ἐλληνικὴ Σημαία, σὲ παρακαλῶ νὰ μου φιλήσεις τὴν Λαρανγήν, τὴν Σανθήν, Ελληνοπούλαν, τὴν Μικράρ Φλόσσορον καὶ τὸν Διαβολάκον καὶ νὰ τους εἴπῃς ὅτι ἔγιναν δεκτὰ τὰ φεύδωνυμά των καὶ περιμένω νὰ μου γράψουν. Σὲ δὲ συγχάρω διὰ τὰς καταπληκτικὰς πρόσδοσους σου.

Ἐγετέλος καλὰ τώρα πλέον δὲ Παχὺς Τοῦρος! Δέξα σοι δὲ Θεός! Μετὰ τὴν ἀσθενεῖαν μάλιστα ἐπάχνυν καὶ ἔγινεν σωστὸς Παχὺς Τοῦρος. Πῶς χαίρω! Καὶ τώρα πλέον οἱ φίλοι του δὲν θὰ νησκοῦν, ὅποιος πήλινος δὲν τὸν ἔβλεπεν εἰς τὸ Γυμναστήριον, νὰ κάμην τὰ θαύματά του, καὶ ὅλω μ' ἐρωτοῦσαν.

Γῆ τῆς Ελλάδος, σὲ συγχάρω, συγχάρω δὲς σου τὰς ἀδελφάς, διὰ τὸ καλὸν ποὺ ἔκάμπατε εἰς τὰ πτωχά ἔκεντα δρανά. Ω πολὺ, πολὺ μὲ συνεκίνησην ἡ ἐπιστολή σου, ἀγαπητή μου. Καρδιά δὲ ὅποια συμπονεῖ τους πτωχούς, εἶναι μεγάλη καρδιά...

Ἀσπασμοί, πληροφορίατ. — Η Μαργαρίτα ἀσπάζεται τὴν Πομεγεκήν Φλογέραν,

συνιστᾶ δὲ εἰς τὸν Παγωμένορ Όκεανόν νὰ μη ἔβερχεται χωρὶς ἐπανωάρι, διότι θ' ἀρτάξη κανένα κρυστόλιγμα. — Η Χρυσή Πεταλούδα, τὸ πρώτον μου εἶναι θεός, τὸ δεύτερον θηρίον· θηρίον καὶ τὸ σύνολον ἐκ τῶν πολὺ ἀγρίων.

Επέλην ποτέ τὴν Λευκήν Πεταλούδαν, τὸ τέταρτον μου εἶναι πάντα οὐδεὶς τοῦ Καρδιού.

Τὸ τέταρ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΣΚΑΜΠΕΛ

Γαλλικός θίασος, ἐπανερχόμενος
εἰς Ἀμερικήν.

Γυμνάσιατα ἀδλητικά, γυμνάσιατα
ἀκροβατικά, γυμνάσιατα ἰσορρο-
πίας, ταχυδακτυλουργικά παιγνια,
χοροί, χάρις, μαγεία!

Κασκαμπέλ, πρώτος ἀδλητής,
εἰς ὅλα τὰ εἶδη.

Κα. Κασκαμπέλ. πρώτη πα-
λαιστρια, εἰς ὅλα τὰ εἶδη, νικήσασα
εἰς τοὺς Διεθνεῖς Αγῶνας τοῦ Σι-
κάγου.

Γεάννης, ἰσορροπιστής, εἰς
ὅλα τὰ εἶδη.

Άλεξος, πηδηκτής, εἰς
ὅλα τὰ εἶδη.

Ναπολέαντα, χορεύτρια, εἰς
ὅλα τὰ εἶδη.

Μακρολέλεκας, κωμικός εἰς
ὅλα τὰ εἶδη.

Ζόκος, παπαγάλος, εἰς
ὅλα τὰ εἶδη.

Τζών Μπουλλ, πίθηκος εἰς
ὅλα τὰ εἶδη.

Βάγκραχι } σκύλοι εἰς ὅλα τὰ εἶδη
Μαρέγκος

Έκτακτος ἐπιτυχία:

ΟΙ ΛΗΣΤΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΑΝΟΣ ΔΡΥΜΟΥ

Παντομέμπα μὲν ἀρραβώνας, γάμον,
δικλήξεις καὶ λύσην.

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἔργον ἀριθμεῖ
τρεῖς χιλιάδας ἑκατὸν ἑβδομήκοντα
ἐπτὰ παραστάσεις ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν
τῇ ἀλλοδαπῇ.

Σημειώσις. Επειδὴ ἡ προγραφικὸς λέπρος εἰς
τὴν πατριωμένην ἀρτικαθοταταὶ τελεῖως διὰ
χειρογραφῆς καὶ σχημάτων πατέσθε εἴδους,
ἐννοεῖται ὅτι τὸ ἀμφιστόργημα τοῦτο τῆς δρα-
ματικῆς τέχνης δύναται τὰ ἐννοήσοντα καὶ
αὐτὸι οἱ ἐκ τετελετῆς κωφοί.

Πρός εὐκολίαν τοῦ σεβαστοῦ κοι-
νοῦ, δύναται πᾶς τις νὰ εἰσέλθῃ
δωρεάν. Αἱ θέσεις δὲν θά μας
πληρώνωνται, παρὰ μόνον ὅταν κατα-
λαμβάνωνται.

Τιμῆ: 40 καπέκια αδιακρίτως.

Συνήθως ὁ Κασκαμπέλ ἔδιδε τὰς πα-
ραστάσεις αὐτὰς ἐν ὅπαθλῳ, ἀπλόνων
ἐν παραπέτασμα κυκλοτερῶς πρὸ τῆς
«Εὔδρομος Οἰκίας». 'Αλλ' ἡ μεγάλη
πλατεῖα τοῦ Πέρμου εἶχεν ἐν ἀμφιθέα-
τρον ἔνδιλιον, χρησιμεύον διὰ τὰς παρ-
αστάσεις τῶν Ἰπποδρομίων.

Γυμνάσιατα ἀδλητικά, γυμνάσιατα
ἀκροβατικά, γυμνάσιατα ἰσορρο-
πίας, ταχυδακτυλουργικά παιγνια,
χοροί, χάρις, μαγεία!

δύνατο νὰ περιλάβῃ διακοσίους ἔως δια-
κοσίους πεντήκοντα θεατές.

Οπωρόδηποτε τὸ ἔνδιλιον ἀμφιθέατρον
ἡτο πολὺ καλλίτερον ἀπὸ τὸ παραπέτα-
σμα τοῦ Κασκαμπέλ καὶ διὰ τοῦτο ὁ
θιασάρχης ἔζητησεν ἀπὸ τὸν Δήμαρχον
τὴν ἄδειαν νὰ το χρησιμοποιήσῃ κατὰ
τὴν ἄδειαν νὰ το χρησιμοποιήσῃ τοῦ.
'Η ἀ-
δεια τῷ ἔχορηγήθη ἀσμένως.

Καλοὶ ἄνθρωποι τελοπάντων αὐτοὶ
οἱ Φώσσοι—ἄν καὶ ὑπῆρχον μεταξὺ τῶν
"Ορτικ καὶ ἄλλα τοιούτου εἶδους ὑπο-
κείμενα 'Αλλά ποιά χώρα δὲν ἔχει
καὶ κακούργους;...

Ο ἔνδιλιος ἱπποδρόμος τοῦ Πέρμου
δὲν θὰ ἐταπεινοῦτο βεβαίως ἀπὸ τὰς πα-
ραστάσεις, τὰς ὅποιας θὰ ἔδιδεν εἰς αὐ-
τὸν ὁ θίασος Κασκαμπέλ. Δι' ἐν μόνον
πρᾶγμα ἐλυπεῖτο ὁ διεύθυντής του: διὰ
τὸν ἄνθρωπον τοῦ Βάλσκαν, ἡ ὅτι ἀκόμη
μέν, ἀλλ' ἡ κατάστασις τοῦ πρέγκηπος
Ναρκίνη τὸν ἡνάγκασε νὰ παραμείνῃ
ἔκει, ἡ ὅτι εἶχε φύγη ἐκεῖθεν τὴν ἴδιαν
νύκτα διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ, καὶ συνελήφθη
καθ' ὅδον. Τὸ νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι οἱ
συνένοχοι τοῦ "Ορτικ εἶχον κατόρθωση
νὰ τον ἔλκουσον εἰς καμμίαν παγίδα,
θὰ ὅτι πολὺ παρακινδυνευμένον ὅταν
δὲ τοιοῦτόν τι ἔξερασεν ἡ Καζέττη, ὁ

Οπωρόδηποτε ἡ μεγαλητέρα ἀνήσυ-
χια τοῦ Κασκαμπέλ ὁ μήπως ὁ θίασος
τοῦ δὲν ἔκαμψε τόσῳ καλὴν ἐντύπωσιν,
διότι εἶχον παραμεληθῆ τὰ γυμνάσια
διαρκοῦντος τοῦ ταξιδίου καὶ ἴδια ἀπὸ
τὸν Οὐραλίων. Διὰ τοῦτο τοὺς ἔχαλεν
ὅλους νὰ γυμνασθοῦν πρὸ τῆς παραστά-
σεως, εἰς τὰ κυβιστήματα, εἰς τοὺς χο-
ρούς, εἰς τὰ ταχυδακτυλουργικά παιγνια
κτλ. Δὲν ὅτι δύμως ἀνάγκη νὰ ἐπανα-
λάβουν καὶ τὸ δράμα. Τὸ εἶχαν παῖξη
τόσας φοράς — καὶ χωρὶς ὑποδόλεα μά-
λιστα!...

Ἐν τούτοις δὲν ὅτι εἶχαν παῖξη
τὸν ἀνήσυχον τοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ
Κορνηλία, μολονότι δὲν ὅτι διλγώτερον
ἐπρόξενε ἡ παρατεταμένη ἀπουσία τοῦ
κ. Σεργίου, τῷ ἔλεγε:

— Ήσύχασε, Καΐσαρ! Μὴν κάμηνς
ἔτοι! ὁ κ. Σεργίος θὰ ἔλθῃ... δὲν εἶναι
τίποτε.

— Θὰ ἔλθῃ! μάλιστα, θὰ ἔλθῃ!
ἀπήντησεν ὁ Κασκαμπέλ. 'Αλλὰ δὲν
συλλογίζεσαι διὰ ἐπρέπει νὰ εἶναι ὁδό
πρὸ πολλοῦ;

— Εστω! ἀλλὰ τί φοβεῖσαι, ἀφ' οὐ
κανεὶς δὲν ἡξένηρ, ἀφ' οὐ κανεὶς δὲν
ἡμπορῇ νὰ ὑποθέσῃ διὰ εἶναι ὁ κόμης
Ναρκίνης:

— Ναὶ... κανεὶς, πραγματικῶς κα-
νεὶς... 'Αλλὰ ξεύρω κ' ἐγώ! ἐπότε
ἄν...

— Έκτες ἄν! καὶ τί θὰ 'πῃ αὐτό;
Μήπως θέλης τώρα νὰ μιμηθῆς τὸν Μα-
κρολέλεκαν; Τί ἐννοεῖς μὲν τὸ ἔχει
τον. Μόνον ἐννοεῖς καὶ ἔγώ ήταν τοῦ κ. Σεργίου. Φαντάζεσαι
διὰ θάημουν ἐγώ!

— Μὰ πῶς; δέν τον ἐπειριμένατε,
νομίζω, χθὲς βράδυ; ὑπέλαβεν δὲν Ορτικ.

— Ναὶ, απήντησεν ὁ Κασκαμπέλ·
ἄλλα φαίνεται διὰ κατί θά τον ἐμπόδι-
σε... Πολὺ θὰ λυπηθῶ ἀν δὲν προφά-

ση νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν παράστασιν
μας. 'Α, θὰ εἶναι ἀριστούργημα! Θὰ
ἰδης, 'Ορτικ, θὰ ιδης...

Ἄν τὸ Κασκαμπέλ ώμιλει ως ἀνθρω-
πος μὴ ἔχων οὐδεμίαν ἀνησυχίαν, ἐν-
τούτοις κατὰ βάθος ἡ ἀνήσυχος, καὶ
πολὺ μάλιστα.

Τὸν προηγουμένην ἡμέραν, ἀφ' οὐ
τῷ ὑπερσχέθη νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸ τῆς αὐ-
γῆς, ὁ κ. Σεργίος εἶχεν ἀπέλθη διὰ
τὴν ἔπαυλιν τῆς Βάλσκας. Εἳς βέρστια
διὰ νὰ τὸν ἀναγνωρίσουν; Εἶ-
πειτα ἡμπορεῖτο νὰ φαγῇ παράδοξον, ὅτι
ποπτον, τὸ νὰ ὑπάρχῃ καὶ εἰς Φώσσος
εἰς τὸν θίασόν μας... Επὶ τέλους,
Κορνηλία, ἡμπορεῖτο νὰ λέγω ὑπερβολάς
ἀλλ' ἡ ἀγάπη που αισθάνομαι διὰ τὸν
κ. Σεργίον δὲν μάρινει νὰ εἴμαι ησυ-
χος... Πρέπει νὰ ὑπάρχω νὰ ιδω...

— Καΐσαρ! πρόσεξε μήπως δώσης
ἔσυ ἀφορμὴν εἰς ὑποφίας! παρετήρησε
πολὺ εὐλόγως ἡ Κορνηλία πρόσεξε
προπάντων μήπως κάμης τίποτος
καὶ ἀκαταλλήλους ἐρωτήσεις! Κ' ἐγώ
λυποῦμαι καὶ ἀνησυχῶ διὰ τὸν ἀριστούρ-
γημας διὰ τὸν ἀριστούργημας διὰ τὸν
κ. Σεργίον ποτέ οὐτοῦτος τοῦ παραδείγματος
τοῦ θίασος τοῦ Βάλσκαν.

— Τὸν προηγουμένην ἡμέραν
τὸν Βάλσκαν πλησίον τοῦ πατρός του. Τώρα
που εἶναι ημέρα φοβεῖται νὰ ἐπιστρέψῃ,
τὸν Βάλσκαν πλησίον τοῦ πατρός του. Τώρα
καὶ θὰ θίασός τοῦ θά τον παραδείγματος
τοῦ θίασος τοῦ Βάλσκαν πλησίον τοῦ πατρός του
θὰ φοβεῖται νὰ γίνεται τὸν θίασόν του
τοῦ Βάλσκαν πλησίον τοῦ πατρός του. Τώρα
καὶ θὰ φοβεῖται νὰ γίνεται τὸν θίασόν του
τοῦ Βάλσκαν πλησίον τοῦ πατρός του.

— Ο Κασκαμπέλ λοιπὸν δὲν ἔχει
τονταντανεῖ τὸν θίασόν του. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ
Κορνηλία, μολονότι δὲν ὅτι διλγώτερον
ἐπρόξενε τὸν παρατεταμένη ἀπουσία τοῦ
κ. Σεργίου.

— Αφ' οὐ δὲν ἔλαβε χώραν ἡ συνέν-
τευξις τῆς προτεραίας, ἐπρέπει νὰ εἶδο-
ποτήσῃ τοὺς συντρόφους του, διὰ τὸν
θάνατόλαλετο ἐπὶ εἶκοντεσσαράς
ώρας, καὶ τὸ ἔπραξε. Καὶ τώρα ἡ πόρεια
πρὸ πολλοῦ;

— Εστω! ἀλλὰ τί φοβεῖσαι, ἀφ' οὐ
κανεὶς δὲν ἡξένηρ, ἀφ' οὐ κανεὶς δὲν
ἡμπορῇ νὰ ὑποθέσῃ διὰ εἶναι ὁ κόμης
Ναρκίνης: Πολὺ πιθανόν, διότι δὲν ὑπῆρχεν
εἰς τὸν Βάλσκαν πλησίον τοῦ Βέρνην,
— σειρὰ εἰς τὸν οποίαν ἀνήκει καὶ διὰ
τὸν θίασόν τους τοῦ καλών θίασον τοῦ
Πέρμου;

— Εστω! ἀλλὰ τί φοβεῖσαι, ἀφ' οὐ
κανεὶς δὲν ἡξένηρ, ἀφ' οὐ κανεὶς δὲν
ἡμπορῇ νὰ ὑποθέσῃ διὰ εἶναι ὁ κόμης
Ναρκίνης:

— Ναὶ... κανεὶς, πραγματικῶς κα-
νεὶς... 'Αλλὰ ξεύρω κ' ἐγώ! ἐπότε
ἄν...

— Έκτες ἄν! καὶ τί θὰ 'πῃ αὐτό;
Μήπως θέλης τώρα νὰ μιμηθῆς τὸν Μα-
κρολέλεκαν; Τί ἐννοεῖς μὲν τὸ ἔχει
τον. Μόνον ἐννοεῖς καὶ πράξεις καλάς, βραβεύει
καὶ ἀνθρώπους ἐναρέτους...

— Μὰ πῶς; δέν τον ἐπειριμένατε,
νομίζω, χθὲς βράδυ; ὑπέλαβε

νέπερ έμου τὰς συμμαθητὰς τῆς καὶ τὰς κάμνει φίλας μου. Τί ώραῖον ξεσπάθωμα! Καὶ πῶς περιμένω τάποτε λέματά του!.. Μή νομίσετε δὲ ὅτι ἔξαστε καὶ τὸ Ταμεῖον τὸν Ἀπόρων. «Οχι! ἀπεναντίας ἔχει συνάδη ἀρκετὰ χρήματα, ἀλλὰ περιμένει νά τα πολατλασιάσῃ, καὶ τότε νά μού τα στείλῃ. Βούγι!

Αἰχμάλωτε Χελιδών, καὶ ἐγώ ἐπιθυμῶ πολὺ νά ἐπιτύχης εἰς τὸν προσεχῆ Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων. Ἄλλα αὐτό, βλέπεις, μόνον ἀπὸ σὲ ἔκπραται.. . Ναί, χρύσεις καὶ ἡ Πίσσα μου καὶ κάβεται διαρκῶς ἑμπρός εἰς τὸ τζάκι τοῦ γραφείου, διαν δὲν μένη εἰς τὸ μαγιερεῖον πληγῆσθαι τῆς Μάρθας.

Πόσον θὰ ἥμην εύτυχής, Μικρὴ Ήπειρ, ἀν κάποτε μού μόνη ἔστελλες κανενά ἀπὸ τὰ χαριωμένα αὐτὰ γραμματάκια! Σὲ συγχαίρω διὰ τὰς προδόσους σου καὶ σ' εὐχαριστῶ μὲ τὴν προσυμιαν μὲ τὴν δοποῖαν ἀνενέωσες τὴν συνδρομήν σου.

Καὶ τὰ Δελτία τῆς Ἑγγραφῆς διὰ τὸ 1897, μοῦ ἐπιτρέφονται ώσταν βροχή. Εἶναι τόσα πολλά, ὡστε δὲν θὰ δύναμαι πλέον νά εὐχαριστῶ εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν ἵνα ἔκαστον δύναματι. Διὰ τοῦτο τούς εὐχαριστῶ ἐδῶ δύος μαζί.

Συγχαντικάτων τὸ δηγήματι σου, *Gerraria* Ἐλληνίς (ἀντὸ τὸ Φευδώνυμον σου ἔξελεῖ;) συνθέτεις πολὺ δραμᾶ καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐπιτύχῃς εἰς τὸ κανένα Διαγωνισμὸν Δηγήματος. — «Ωστε λοιπὸν σου ἔρεστος τὸ Καλοκαΐρι καὶ τὸ τραγουδεῖς συχνά; Χαρφο πολὺ. Προσεχῶ; Θὰ δημοσιεύω καὶ ἄλλην δραμά μουσικήν. Γράψε μου συχνά, σὲ περακαλῦ.

Όραία Κέρκυρα, ἔστειλα εἰς τὸν Μητροπολίτη τὰς 15 δραχμὰς πού μου ἔστειλες διὰ τὰ θύρατα τῆς πλημμύρας, καὶ τὰς ἔστειλα μὲ υπερφάνειαν—διότι ἔχω φίλας μὲ τόσον εὐγενῆ αἰσθητά!

Βεβαίως! *Νεράτια* τοῦ Ποδορίγρητος (αὐτὸ θὰ εἴναι τὸ Φευδώνυμό σου· σου ἄρεστο;) αἱ Κυριακαὶ μου ἦν ἔξακολουθίσσουν καὶ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος καὶ κατὰ τὰ δέλλα ἔτη. Βλέπεις λοιπὸν ὅτι «θὰ εἶσαι εὐτύχης!» Τώρα θά μου γράψῃς συχνότερα;

Που τὸ ξέρεις, *Νηρόπης* τοῦ Βόρρωτα, διὰ αὐτὲς ἔξι δράμας δὲν γνωρίζεις τὸν *Ολύμπιον Δία*: Καὶ ἀν εἶναι κανεὶς συγγενῆς σας, ἡ στενός σας φίλος; .. Αὐτὸ τὸ γοῦστο ζσα-ζσα ἔχουν τὰ Φευδώνυμα. «Ἐγὼ λέγω νά ζητήσως τὸ δύναμό του καὶ ἀν δὲν σου τὸ εἶπη, νά μη δεχθῆς πλέον κανένα χαρτειαμόν ἐκ μέρους του. Εὐχαριστώς όσον δύσως Φευδώνυμον, καὶ δὲν τρόπον δρίζεις, καὶ μη μου φίλη.

Κόρη τοῦ *Πηλίου*, αὐτὸ τὸ Φευδώνυμον σου ἔξελεῖς, δύοτι τὰ δέλλα τὰ δέλλους ἄλλοι. Χαίρω πολὺ-πολὺ τοῦ ἀπεράσπες νά μου γράψεις καὶ περιμένω νά τηρήσῃς τὴν ὑπόσχεσίν σου. Σοῦ ἔστειλα τὰ φυλλάδια.

Τώρα μάδιστα, *Βασιλεὺς* τῶν *Ἀνθέων*, μοῦ ἔκγησες τὸ πόργυμα καὶ σου ἔστειλα τὸν τόμον διὰ τοῦ κ. Χ. Τ.

Μὲ πολλὸν μου χαράν εἶδα, *Κεφαλληνακή Άρα*, νά μου ξαναγράψεις. Καὶ ἡ Πίσσα μου χαρεῖται τὴν Πίστη σου (έτοι μέγεται);

Ασπασμοί, πληρωφορίαται. — «Ο Χαλασμὸς Κόσμου ἐρωτᾷ τὴν *Μέδονον*: — «Ματὶ! εἶναι, χόρακες οἱ μεγάλοι ἄνδρες διὰ νά ζουν 200 χρόνια?» — Ο *Δημήτριος Ν. Χατζίσκος* προσφέρει τοὺς ἀσπασμούς του εἰς τὴν *Χρυσῆν Πεταλούδαν* καὶ τὴν *Νεράτιαν* τοῦ *Γιαλοῦ*. Η *Βασίλισσα* τῶν *Μελισσῶν* εἰς τὴν *Κερκυραϊκὴν Μέλισσαν* καὶ εἰς τὴν *Ἐπτακήριην Μέλισσαν* (θὰ τη εἶπη δὲ τὸν κανένα της, ἢν της το λέγη κ' ἔκεινη). — Ο *Ολύμπιος Ζεὺς* ἀσπάζεται τὴν *Νεράτιαν* τοῦ *Γιαλοῦ* καὶ τὸν *Χρυσοῦν Αἰδρα* (τὸ δύοτον ἔνορησεν διότι εἶναι συμμαθητῆς του) — Ο *Τζε-Τζε-Μπούμ-Μπούμ* ἔμεθε παράτινος κυρίου διότι η *Μέδονος* γνωρίζει τὸ δύναμό του· τότε αὐτὸς δὲν κάνει καιρόν, προσταθεῖ δραστηρίως, ἀνακαλύπτει καὶ αὐτὸς τὸ ιδιόν της (καὶ μού το γράψει μάδιστα!) περακαλῶν

Αὲ λόσσεις στελλούται μέχρι 30 Δεκεμβρ. ἐ.ε.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αὲ λόσσεις στελλούται μέχρι 30 Δεκεμβρ. ἐ.ε.

653. *Αερείγριφος*. Μάγιστρον περιβόητον εύθυνον θὰ φανερώσῃς.

“Διν τάλαφήστον γράμμα τι· μὲ πρόθεσιν ἔνωσης. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Χειμωνάνθου.

654. *Στοιχειόγριφος*. Βρέχομετα ἀπὸ τορφής μὲ τὸ Μῆ.

Καὶ μὲ τὰ νερά μου βρέχω μὲ προφέρης μὲ τὸ Νῆ.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Λευκοῦ Κρίνου.

655. *Αίγανης*. Αἴγανης πρόβατα καὶ ζύλινος τοσπάνης.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Διαδόσου.

656. *Μεταμορφώσις*. 1, Η κύριθη διὰ 10 μεταμορφ. νά γίνη λοπάς.

2, “Ο βίκος δι’ 11 μεταμορφ. νά γίνη φαρκή.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Πίτρας Σκανδάλου.

663. Αστήρ.

Νάντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων, ὥστε ὁρίζονται τὸν ὄρος τοῦ οὐρανού πόλεως τῆς Ελλάδος, καθετῶς ἀστερισμοῦ, καὶ διαγνωνίως ζήνου καὶ ὀπωρικοῦ.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Εσπερίου.

664. Ηυραμές.

Νάντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων, ὥστε νάνγινωσκεται τὸν οὐρανό πόλεως τῆς Ελλάδος, καὶ πεταίνωσι τοῖς πόλεσιν τῆς Ελλάδος.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ηεραπέτρου.

665. Ηυραμές.

Νάντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων, ὥστε νάνγινωσκεται τὸν οὐρανό πόλεως τῆς Ελλάδος.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μενδελούν.

666-669. Μαγεκόν γράμμα.

Τῷ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς οἰουδήποτε γράμματος ἔχαστης τῶν κάτιων λέξεων δι’ ἄλλων δύο, πάντοτε τῶν αὐτῶν, σχημάτισον ἔξιλας τόπαις λέξεις: καρός, ἀμήν, πόλις, σαύρα, καρπός.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Τίκι Τάχ.

670. Συλλαβικὴ ἀκροστιχίς.

Τῶν ζητουμένων λέξεων αἱ συλλαβαὶ εἰ πρώται. Όποραν ἀπαρτίζουσιν που ευαχαρίστως τρέπε. Τὸ πρότον εἴναι ἐπίθετον — δηλεῖ ζήνον δρουμάτον, τὸ δευτέρον μου εἴναι τοῦ *Άδου* εἰς κρήτης, τὸ τρίτον είναι γῆσσος κειμένης ἐπὶ Αίγαλον, τὸ τέταρτον ἐπὶ ζώα εὐρίσκεις ἐν ζητήσ.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μαγεκούν Βασιλόπουλου.

671. Μεσοστεγίς.

Τὰ δευτέρα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τόνομα ἀρχαίου θεοῦ.

1, *Ηρακ.* 2, *Μέταλλον*. 3, *Αγερός*. 4, *Ζηνόν*, 5, *Μήν*. 6, *Μαγετρικὸν ἐργαλεῖον*.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αλεξ. Οικονομίδου.

672. Διπλῆ ἀκροστιχίς.

Τάρχηκα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τόνομα περιφήμου γυναικός, τὰ δὲ δευτέρα ἀντιστρόφως ἀντίκανα σκομένα περιφήμου ζωγράφου.

1, *Ποταμός* τῆς Ελλάδος. 2, *Μέρος* τοῦ ναοῦ.

3, *Φιλόσοφος*. 4, *Ἄρχοις* βασιλίσσα. 5, *Νήσος* τοῦ Αίγαλου. 6, *Μία* τῶν Νηρηδῶν. 7, *Τερεύς* τῶν Ιουδαίων.

Εστάλη ὑπὸ της Λευκῆς Πεταλούδας.

673. Αριστοπάγυτον.

Ποιὰ πόλις λέγει δι’ ἔδεστος, ἀλλὰ δὲν λέγει ἀκρίβως καὶ τί ἔδεστος;

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Τζε-Τζε-Μπούμ-Μπούμ.

674. Ελλειποσύμφωνον.

αἰεο-ου-οοο-ηαυο-ειε-ο-ειη-ιο.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κορδεύκου.

ΑΥΣΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀστήσεων τῆς 19 Οκτωβρίου 1896

547. Σολωμός (σόδ-ώμος). — 548. Κέρατ.

549. Η καμπάνα.

551. Θ ΠΕΡ ΙΣ ΡΙ Σ

552. Κ ΑΙ Σ

ΘΑ Σ Ο Ο ΜΑΡ Σ ΥΑΣ

ΚΑΡΧ Α ΡΙΑΣ

553-554. 1, *Βέλτη*, Εκάτη, ἔκτη, ζετης, ζετος, ζετοσ, ζετοσ, ζετοσ, ζετοσ,